Samenkörner (Neue Folge 27) 1933

«Să nu fie ceartă»

«Să nu fie ceartă între mine și tine ... pentru că suntem frați!», a spus Avraam, moștenitorul țării binecuvântate, destinat de Dumnezeu, nepotului său, Lot, pe când lăsa în seama lui să-și aleagă partea cea mai bună pentru numeroasele sale turme. Foarte bucuros, cel mai tânăr s-a folosit de această ofertă și, aparent, Avraam a ieșit în pagubă. Dar numai aparent. Deoarece el manifesta ceva din caracterul Celui a cărui „zi" el o văzuse în viața sa, bucurându-se (Ioan 8.56), a rămas el cel binecuvântat. În timp ce «locuia în corturi cu Isaac și Iacov», el aștepta cetatea «care are *temelii,* al cărei meșter și ziditor este *Dumnezeu*». În timp ce își ridica privirea spre cerul înstelat, el a crezut cuvântul lui Dumnezeu în ceea ce privește mulțimea de nenumărat a seminței sale în viitor și această credință i-a fost socotită ca neprihănire. În timp ce el mergea pe drumul său în ascultare credincioasă, în despărțire sfântă de mediul său, în deplină încredere în cuvântul lui Dumnezeu și într-o atitudine cu adevărat cerească, a primit privilegiul de neprețuit să fie confidentul lui Dumnezeu (Geneza 18.17), despre care Dumnezeu a vorbit chiar și în perioadele mai târzii prin profet, ca despre *„prietenul Său"* (Isaia 41.8).

Pe ce drum a mers Lot, care a avut în vedere avantajul exterior și și-a organizat viața corespunzător acestuia, știm. Dar ce i-a adus năzuința după bogăție și onoare acestui om cu atitudine pământească? Un suflet chinuit zi după zi (compară cu 2 Petru 2.8). Iar la sfârșit a fost sărac de tot și despre el se relatează lucruri rușinoase. Caracterul său lumesc l-a înșelat, lumea l-a înșelat și dacă Dumnezeu nu S-ar fi îndurat de el de dragul lui Avraam, ar fi pierit nenorocit. Cu toate că era un credincios, despre Lot nu se poate vorbi ca despre un binecuvântat al lui Dumnezeu.

Cu care dintre acești doi bărbați vrem să semănăm?

Titlul original: „Lass doch kein Gezänk sein …"
din *Samenkörner (Neue Folge 27) 1933,* pag. 319-321.